

RE-ENUNCIÓ
escènica

8/9/10/11 d'abril de 2010

Dijous 8 d'abril de 2010 – 21 h

Julius i Florette Forever. 2a part

Búbulus dansa

Julius i Florette Forever (2a. part) són dues peces del trencaclosques personal de les vides dels intèrprets.

Al començament, l'espectador s'abandona en un món fred, artificios, distant, buit, amb sentit però sense sentiment... Se li donen els elements suficients perquè es faci una idea i després, se l'obliga a descartar-la i a fer-se'n una altra. Se'l situa el més lluny possible per portar-lo el més a prop probable. Des de fa quinze mil milions d'anys fins al segon present. A mesura que l'espectacle va avançant, les expectatives es van trencant. El primer paisatge ideal que es munta a les primeres escenes es va desconstruint per arribar a un món més real i objectual. Un món on allò que es balla no està a la dansa. I allò que es diu no està a les paraules. Un món on la sinceritat despulla fins i tot les llàgrimes i les llàgrimes esborren fins i tot l'artificiositat del món superficial.

Fitxa artística

Idea i direcció: Carles Salas

Autors: Carles Salas
Sonia Gómez
Pastora Villalón

Intèrprets: Carles Salas
Sonia Gómez
Ginés Perez

Divendres 9 d'abril de 2010 – 21 h

Orchestra Fireluche

L'Orchestra Fireluche és un peculiar grup musical que treballa especialment en el camp de la música, així com en l'àmbit del teatre, la dansa i de les arts en general.

La proposta de l'Orchestra ha estat centrada des del seus inicis en la composició de temes a partir de joguines i estris domèstics que, juntament amb l'ús d'instruments poc convencionals i d'arreu del món, l'han dotada d'una sonoritat i capacitat evocadora molt personals en els seus directes.

Fitxa artística

Laura Xiberta: flauta d'or i plata, mini acordió i carilló

Susanna Gascón: Casiotone SK-1, carilló, claves, castanyoles, i toy piano forest songs.

Montserrat Viñas: pianet i pianot, casiotones, melòdica, carilló, xilofon, cítara i guitarreta de plàstic Casal'93.

Quim Sitjes: bateria de joguina, estufa, guitarra índia, peus i bombo persistent.

Jordi Subirà: trompeta, tuba, grinyols de la caixa de raïmat i megàfon.

Domènec Boïgues: charango, guitarreta i da ruan.

Núria Valentí: pianet i pianot, mini acordió i carilló de Triana.

Lu Arroyo: caixó, pots de conserves, olles, charango, da ruan, guitarreta, bongos, palmes i pots de xupa-xups.

Aleix Rius: gu zheng, plats i gongs, flauta d'afilet, globus, tap d'ice tea, plat volador, puthan, plàstics, bala i sonalls.

Àurea Moll, violí, maraques maques, da ruan, palmes i peus.

David Sarsanedas: serra violí, serra percutida, serres cinta, enterat, flauta de mabbú, er hu, tampura, microgravetats, llantes de bicicleta, harmònica, senyal de trànsit i tetera.

Elena Gascon: da ruan, Jen, casiotones, stylophone, bateria, copes, enterat, caixa de sabates, maraques, flauta d'afilet, pianet indi.

Albert Pascual: da ruan, gu gin i bateria.

Susana Saguer: ball i accions.

Dissabte 10 d'abril de 2010 – 21 h

Pura coincidència

De Roger Bernat/FFF

Pura coincidència és una introducció. És el que el públic mai va imaginar veure en un teatre i, al mateix temps, el que sempre va esperar trobar en ell. En una hora, Roger Bernat construeix una màquina-espectacle en la qual l'espectador és atrapat per les seves pròpies expectatives. L'espectador és conduït des del carrer fins a l'interior de la sala per a trobar-se a si mateix. Pura coincidència és també una posada en escena d'**Insults al públic** de Peter Handke.

El públic es reuneix davant de la sala. Les càmeres de seguretat de la sala filmen la creixent reunió d'anònims espectadors, l'espera i l'entrada a la sala. Comença l'espectacle. Sobre l'escenari, una pantalla de vídeo en la qual es barregen les imatges de les càmeres de seguretat amb la descripció de l'espectador i del fet teatral que fa Peter Handke en el seu **Insults al públic**.

Fitxa artística

Creació i direcció:	Roger Bernat
Banda sonora original:	Enric Montefusco (Standstill)
Imatges i direcció tècnica:	Txalo Toloza
Coproducció:	Temporada Alta (Girona) i Elèctrica Produccions(Barcelona)

Diumenge 11 d'abril de 2010 – 13 h

Exercicis d'amor

Companyia El Pont Flotant

Exercicis d'amor és una manera particular de celebrar la unió entre persones, una celebració senzilla i íntima a mig camí entre el teatre i la realitat, on l'espectador és el convidat. Un espai allunyat de la realitat quotidiana, dels clàxons i els llums de la ciutat per reflexionar a propòsit de les relacions entre els éssers humans i on poder il·lusionar-nos en els dos sentits de la paraula: la il·lusió com a mentida i també com a desig.

La companyia proposa als espectadors ser testimonis de les diferents parts d'una celebració: la benvinguda, la presentació, la cerimònia, el convidat i el fi de festa... un moment i un espai per compartir amb els espectadors-convidats la celebració de la unió entre dues, tres o més persones o el triomf de l'amor.

Una experiència que pretén reflexionar sobre la necessitat d'estimar i sentir-se estimat; sobre la presència o absència d'amor en les nostres vides, en les relacions amb els altres; sobre els valors actuals de la nostra societat, en què la velocitat, la massificació, l'individualisme, l'anonimat i la por al compromís van, en moltes ocasions, per davant de les relacions personals .

Fitxa artística

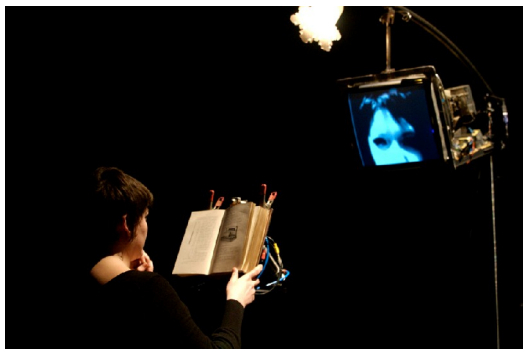
Creació i interpretació:

Àlex Cantó, Joan Collado, Jesús Muñoz, Pau Pons

Divendres 14 i dissabte 15 de maig – 23:45 h

El circo de las penas

Antigua & Barbuda

Una sèrie de màquines amb ànima són les protagonistes de **El circo de las Penas**, una proposta escènica amb la qual la companyia Antigua & Barbuda reivindica la figura de l'enginyer Joao Siqueiro.

Portugués de naixement, Siqueiro va col·laborar en el disseny de nombrosos enginys i màquines durant el segle XIX. Des dels inicis de la seva carrera, va mostrar especial interès en la relació de les màquines amb els sentiments, les emocions i, en definitiva, en com l'ànima pot expressar-se a través d'una màquina.

Jordà Ferré i Óscar de Paz (Antigua & Barbuda), treballen en aquest espectacle amb el músic Pablo Rega, creador de sons i d'escenaris sonors fent servir els instruments més extraordinaris, i amb el dramaturg i director d'escena Josep Pere Peyró, que s'encarrega de crear una veu dramàtica per aquestes màquines.

Fitxa artística

Idea original:	Jordà Ferré i Oscar de Paz
Dramatúrgia:	Pere Peyró
Espai sonor:	Pablo Rega
Il·luminació:	Oscar de Paz
Textos originals:	Joao Siqueiro